

Нѣкои же отъ свѣщеницы-те въ Кархидонѣ, кѣто не бѣше тамъ Кипріанъ, повдигнаха и отпадналы-те и исповѣдницы-те и мѣченицы-те върху него, дѣмаючи, че не треба, да са опредѣлава време за покааніе, когато иматъ препорѣчителны писма. А въ Римъ кѣто стана правилно епископъ Корнилій, стана съ измама на нѣкои епископи и Наватіанъ. Наватіанъ же противъ закона сущій епископъ, писа по сичкы-те църквы, совѣтующи епископы-те, да не пріиматъ въ тайнства-та онѣа, кои-то съ приносили жертвѣ на Идоли-те, кѣто не имѣщи надеждѣ за спасеніе; а Корнилій истинный римскій епископъ писа, защо има надежда за опрошеніе и спасеніе на отпадналы-те, ако са покаатъ. Отъ това са повдигна смѣщеніе въ църквы-те, и са събираха за това два собора; единъ въ Африкѣ, а другій въ Италиѣ, и въ Африкѣ отъ Кипріана епископъ Кархидонскій, гдѣто бѣха и осемдесать и четири епископи, кои-то решиха да са прощаватъ отпадналы-те безъ опредѣленіе покааніа; а въ Римъ са събра отъ Корнилія, гдѣто бѣха шестдесать епископи и свѣщеницы и дѣакони, и опредѣлиха Наватіанъ да е вѣнъ отъ църква-та, а отпадналы-те браты да са цѣратъ съ покааніе.

Глава 25.

За девето-то гоненіе на Хрїстіаните, въ време-то на Валеріана самодержца.

Ако и наследник-атъ Декіевъ Галлъ слѣдуваше